

**R. P. D. Thomæ Delbene Marvbiensis, Clerici Regvlaris,
Sacrae Theologiae Professoris ... De Immvnitae, Et
Ivrisdictione Ecclesiastica**

Bene, Thomas del

Lugduni, 1674

Bulla 8. Pauli V. De clausura, & numero Monialium cuiuscumque Ordinis, & pœnis earundem absque licentia superiorum ex causa magni incendij, vel infirmitatis lepræ, vel epidemiæ tantummodò eis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98676](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98676)

immobilia & pretiosa mobilia Deo dicata, ex quibus Ecclesiæ, Monasteria & pia loca reguntur, illustrantur, quæ, & eorum ministri sibi alimoniam vendicant, prophanis vltibus applicare, aut cum maximo illorum, ac diuini cultus detrimento exquisitis medijs vsurpare præsumunt, occurrere cupientes.

Prohibitio alienandi.

§. 1. Omnium rerum & bonorum Ecclesiasticorum alienationem, omneque pactum, per quod ipsorum dominium, concessionem, hypothecam, locationem, & conductionem ultra triennium, necnon infeudationem vel contractum emphyteuticum, præterquam in casibus à iure permissis, ac de rebus & bonis in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & tunc cum Ecclesiarum euidentis utilitate, ac de fructibus & bonis quæ seruando seruari non possunt, pro instantis temporis exigentia, hac perpetuè valitura constitutione fieri prohibemus.

Innouatio constit. Prædecessorum.

§. 2. Prædecessorum nostrorum constitutionibus, prohibitionibus & decretis alijs super hoc editis, quæ tenere præsentium innouamus, in suo nihilominus robore permansuris.

Recessio alienationum aliter fiendarum, cum alijs pœnis.

§. 3. Si quis contra huius nostræ prohibitionis sententiam de bonis & rebus eisdem quicquam alienare præsumperit, alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conductio, & infeudatio huiusmodi nullius omnino sit roboris vel momenti, & tam qui alienat, quàm is qui alienatas res & bona prædicta receperit, sententiam excommunicationis incurrat, alimanti verò bona Ecclesiarum, Monasteriorum, locorumque piorum quorumlibet inconsulto Romano Pontifice, aut contra præsentis constitutionis tenorem, si Pontificali, vel Abbatiæ præfulgeat dignitate, ingressus Ecclesiæ sit penitus interdictus: & si per sex menses immediatè sequentes sub interdicto huiusmodi, animo (quod absit) perseuerauerit indurato, lapsis mensibus eisdem à regimine & administratione suæ Ecclesiæ vel monasterij cui præsidet, in spiritualibus & temporalibus sit eo ipso suspensus. Inferiores verò Prælati commendatarij, & alij Ecclesiarum Rectores beneficiati, vel administrationem quomodolibet obtinentes, Prioratibus, præposituris, præpositatibus, dignitatibus, personatibus administrationibus, officiis, Canonicatibus præbendis, aliisque Ecclesiasticis cum cura & sine cura, secularibus & regularibus beneficiis, quorum res & bona alienarunt dumtaxat, ipso facto priuati existant, illaque absque declaratione aliqua vacare censeantur, possintque per locorum Ordinarios vel alios ad quos eorum collatio pertinet, personis idoneis (illis exceptis quæ propterea priuata fuerint) liberè de iure conferri, nisi aliàs dispositione Apostolicæ Sedis sint specialiter aut generaliter reseruata, & nihilominus alienatæ res & bona huiusmodi ad Ecclesias, Monasteria & loca pia, ad quæ ante alienationem huiusmodi pertinebant, liberè reuertantur.

Nulli, &c.

Dat. Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo sexagesimo septimo, Kal. Martij, Pont. nostri Anno quarto.

P I I V. B. V I I I.

De clausura & numero Monialium cuiuscunque Ordinis, & pœnis earumdém absque licentia Superiorum, ex causa magni incendij, vel infirmitatis lepræ, vel epidemiæ tantummodo eis concedenda, è Monaste-

rijs egredientium, concomitantiumque & receptantium, ac Superiorum aliter eis licentiam concedentium. Necnon de elemosynis pro ipsarum Monialium subuentione colligendis.

Quoad clausuram habes etiam infra Greg. X I I. const. 28. Vbi gratiæ, & Pauli V. const. 74. Monialium. Et quoad elemosynas vide etiam eiusdem Greg. bullam 8. Deo factis. Et const. Bonif. V I I I. hic citatam, videre est in tit. de Stat. Reg. in 6. Decretumque Conc. Trid. in sess. 25. cap. 5.

Quoad verò consensus Monialium, sine quo mulieres seculares licentijs Monasteria ingrediendi vti non possent, vt illis vti valeant, declarauit quod de cætero expresse, capitulariter, & per secreta suffragia haberi debeat, S. D. N. Urban. V I I I. const. 29. Sacrosanctum stem. 4.

P I V S E P I S C O P V S.

Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Circa pastoralis officij nobis, meritis licet imparibus, desuper commissi curam, quantum nobis ex alto permittitur inuigilantes, assidue ad ea, per quæ singulis erroribus, & excessibus obuiatur, ac personis quibuscumlibet, præsertim feminei sexus virginitatem suam Altissimo vouentibus, sub religionis iugo Christo Saluatori in castitatis holocausto famulari affectantibus, à semita iustitiæ & honestatis declinantibus, ne quidquam in eis reperiatur incongruum, quod in regularibus ponat honestatis gloriæ maculam, & diuinam meritò possit offendere Maiestatem, opportunè succurritur, libenter intendimus, ac in his nostræ vigilantie partes propensius impartimur, prout id in domino salubriter expedire conspiciamus.

Moniales tacite vel expresse Religionem professæ clausuram seruent.

§. 1. Hac igitur perpetuè valitura constitutione, inhærentes etiam constitutioni fel. rec. Bonifacij Papæ V I I I. prædecessoris nostri, quæ incipit, *Periculoso*, & decretis Conc. Trid. super clausura Monialium editis, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, atque perpetuè decernimus, vniuersas & singulas moniales, præsentibus atque futuras, cuiuscunque Religionis, Ordinis vel militiarum, etiam si Hierosolymitanæ sint, quæ vel iam receptæ sint, vel in posterum in quibusvis Monasteriis, seu domibus recipiuntur, & tacite, vel expresse religionem professæ, etiam si conuersæ, aut quocumque alio nomine appellantur, etiam si ex institutis, vel foundationibus earum regulæ ad clausuram non teneantur, nec vnuquam in earum Monasteriis, seu domibus, etiam ab immemorabili tempore ea seruata non fuerit, sub perpetua in suis monasteriis, seu domibus debere de cetero permanere clausura, iuxta formam dictæ constitutionis fel. rec. Bonifacij Papæ V I I I. prædecessoris nostri, quæ incipit, *Periculoso*, in sacro Conc. Trid. approbatam, & innouatam, quam nos auctoritate præfata etiam approbamus & innouamus in omnibus & per omnia, ac illam distictè obseruari mandamus.

Inobedientes coercantur per Ordinarios.

§. 2. Quod si aliquæ moniales forsitan reperiantur, quæ consuetudine etiam immemorabili, aut instituto, vel fundatione regulæ suæ fretæ animo obstinato huic clausuræ resistant, aut quoquo modo reluctentur, Ordinarij vnà cum superioribus earum, omnibus iuris & facti remedijs compellant easdem tanquam

quam rebelles & incorrigibiles ad præcisè subeundum dictam clausuram, & perpetuò obleruandum.

Tertiaria si solenne votum emisierint, clausura subiiciantur, sin autem per Ordinarios ad clausuram suadeantur.

§. 3. Mulieres quoque quæ Tertiariæ, seu de pœnitentia dicuntur, cuiuscumque fuerint Ordinis, in congregatione viuentes, si & ipsæ professæ fuerint, ita vt solenne votum emisierint, ad clausuram præcisè, vt præmittitur, & ipsæ teneantur: quod si votum solenne non emisierint, Ordinarij vna cum superioribus earum hortentur, & persuadere studeant, vt illud emittant, & profiteantur, ac post emissionem & professionem eidem clausuræ se subiiciant: quod si recusauerint, & aliquæ ex eis inuentæ fuerint scandalosè viuere, seu resistere puniantur.

Et volentes sine clausura & professione viuere, non recipiantur in aliqua Religione seu Congreg.

§. 4. Cæteris autem omnibus sic absque emissionem professionis, & clausura viuere omnino volentibus interdiciamus, & perpetuò prohibemus, ne in futurum vllam aliam prorsus in suum Ordinem, Religionem, Congregationemve recipiant. Quod si contra huiusmodi hanc nostram prohibitionem & decretum aliquas receperint, eas ad sic viuendum omnino inhabiles reddimus, ac illarum quaslibet professiones & receptiones irritas facimus, & annullamus.

Elemosynæ pro monialibus colligantur per Conuersas, aut per Professas habitantes prope monasteria, ætatis annor. 40.

§. 5. Porro ne moniales, vel Tertiariæ prædictæ propter hanc clausuram detrimentum, aut incommodum aliquod in earum necessitatibus, maxime in pertinentibus ad illarum victum patiantur, sed vt eis opportune consulatur, auctoritate Apostolica præfata statuimus, decernimus, præcipimus, atque mandamus Ordinariis & Superioribus earum, vt curent colligi fidelium elemosynas per cōuersas, quæ non sint professæ, vel si professæ fuerint, sint tamen ætatis annorum quadraginta, & in domibus contiguas, extra tamen monasterium degant, & non ingrediantur clausuram aliarum Monialium, nisi in casibus ex earum constitutionibus permissis, & de earum domibus exire non possint pro huiusmodi elemosynis colligendis, nisi de licentia Ordinarij vel earum Superiorum.

Conuersæ professæ de cetero non recipiantur. Hoc declarauit Greg. XIII. cit. in rub.

§. 6. Et de cetero nullæ aliæ conuersæ professæ recipi amplius etiam de consensu suorum Superiorum vel Prælatorum possint; quod si aduersus hanc nostram prohibitionem receptæ fuerint, illarum receptio nulla, irrita & inanis sit, prout ex tunc irritam facimus, & annullamus.

Monialium recipiendarum numerus reguletur iuxta redditum Monasteriorum. Quod habes in Conc.

Trid. sess. 25. c. 3.

§. 7. Quod si prædicto modo necessitatibus monialium & mulierum Tertiariarum prædictarum succuri sufficienter non poterit, mandamus ipsis Ordinariis, & Superioribus earum, vt ipsi prouideant de alijs personis pijs, & Deo deuotis, quæ fidelium elemosynas colligant, vel alias eo meliori & commodiori modo, quo fieri poterit, etiam ex opere manuum ipsarum monialium, & mulierum prædictarum, arbitrio Ordinariorum & Superiorum earundem, & prout eis congruentius expedire videbitur, prouideatur, & succurratur. Et ne propter monialium numerum excessuum clausuræ observatio violetur, inhaerentes etiam similiter dispositioni dictæ constitutionis Bonifacij, & Conc. Trid. decreto, monialibus prædictis, & illarum Superioribus, & Ordinariis districtè in-

Thom. Delbene de Immun. Eccl. Pars I I.

hibendo præcipimus & mandamus, ne plures in earum Monasteriis recipiant & admittant, siue recipi & admitti permittant, quàm ex proprijs redditibus ipsorum monasteriorum, vel consuetis elemosynis commodè sustentari possint.

Executorum deputatio.

§. 8. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ sub obtestatione diuini iudicij, & interminatione maledictionis æternæ, vniuersis venerabilibus fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis & Episcopis, quatenus in Ciuitatibus, & diocesis proprijs præsentibus nostras literas publicari faciant, ac in monasteriis monialium sibi ordinario iure subiectis, in ijs verò quæ ad Romanam mediocrè, vel immediatè spectant Ecclesiam, Sedis Apostolicæ auctoritate vnà cum Superioribus eorumdem monasteriorum clausuram, vt præmittitur, quamprimum potuerint seruari procurent. Contradictores atque rebelles per censuram Ecclesiasticam appellatione postposita compescendo, inuocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis. Ac vt hoc tam salutare decretum facilius obseruetur, omnes Principes seculares, & alios Dominos, & Magistratus temporales rogamus, requirimus, & obsecramus per viscera misericordiæ D. N. Iesu Christi, eisdem in remissionem peccatorum iniungentes, quod in præmissis omnibus eisdem Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, & alijs monialium Superioribus assistant, ac suum fauorem & auxilium præstent, ac impediētes pœnis etiam temporalibus afficiant.

Clausula derogatoria.

§. 9. Præmissis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, statutis & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, etiam per Sedem Apostolicam approbatis & confirmatis, priuilegijs quoque indultis & literis Apost. etiam in fundatione, & institutione eisdem Monasterijs, vel domibus, & Monialibus, sub quibuscumque verborum formis, & clausulis irritantibus, & alijs decretis quibuslibet concessis, confirmatis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro sufficienter expressis habentes, quoad effectum validitatis nostræ constitutionis tantum derogamus & cōtrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel diuissim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, aut suspensi non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Ordinarij in his procedant, etiam in locis exemptis.

§. 10. Per hoc autem in monasterijs exemptis Ordinarij locorum quoad alia nullam sibi credant iurisdictionem vel potestatem aliquatenus eis attributam.

Inssio publicandi.

§. 11. Volumus autem quod præsentibus literæ ad valuas Basilicæ B. Petri Apostolorum Principis, & in Cancellaria nostra, ac acie Campi Floræ publicentur, & inter constitutiones extrauagantes perpetuò valituras conscribantur.

Exemplorum fides.

§. 12. Et quia difficile foret præsentibus ad singula quæcumque loca deferri, volumus & etiam declaramus, quod earum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, ac sigillo alicuius Prælati munitis eadem prorsus fides vbicumque adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo, &c.

Dat. Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1566. 4. Kal. Junij Pontificatus nostri anno primo.

Sequitur declaratio dictæ Bullæ.

PIVS EPISCOPVS, &c.

Exordium.

DEcori & honestati omnium sanctimonialium, quarum Iesus Christus Dominus noster sponsus est, ut in puritate & castitate superædificantes, in ipso feliciter inhabitare valeant, consulentes, ea quæ illarum existimationi detrahere possent, decet nos consultò submouere.

Causa huius constituit.

§. 1. Sanè periculo & scandalo plena res est, ac regulari obseruantia vehementer aduersatur, sanctimoniales aliquando parentes, fratres, sorores, aut alios agnatos, vel cognatos, necnon Monasteria, & alia filiationes nuncupata, etiam eis subiecta visitandi, aut infirmitatis causa, aliove prætextu à Monasteriis exire & per secularium personarum domus discurrere, & vagari, quo veluti colore eximium quoque honestatis, & pudicitie decus in discrimen committunt.

Monialium à clausura exeuntium absque licentia, &c. pœna.

§. 2. Vnde nos malo huic pro nostro Pastoralis officij debito salubriter occurrere volentes, inhaerentes etiam decreto sacri Conc. Trid. de clausura Monialium disponenti, ac aliis nostris literis super huiusmodi clausura editis adicientes, volumus, facimus, & ordinamus nulli Abbatissarum, Priorissarum, aliarumve Monialium, etiam Carthusiensium, Cisterciensium, S. Benedicti & Mendicantium & quorumcumque aliorum Ordinum, etiam Militarium, ac statuum, graduum & conditionum, dignitatum, ac præminentiarum existentium, etiam infirmitatis, seu aliorum Monasteriorum, etiam eis subiectorum, aut domorum, parentum, aliorumve consanguineorum visitandorum, aliave occasione & prætextu, nisi ex causa magni incendij, vel infirmitatis, præter alios Ordinum Superiores quibus cura Monasteriorum incumberet, etiam per Episcopum, seu alium loci Ordinarium, etiam si prædicta Monasteria ab Episcoporum & Ordinariorum iurisdictione exempta esse reperiantur, cognita & expresse in scriptis approbata sit, à Monasteriis præfatis exire, sed nec in prædictis casibus extra illa, nisi ad necessarium tempus stare licere. Aliter autem quàm, ut præferatur, egredientes, seu licentiam exeundi quomodocumque concedentes, necnon comitantes, ac illarum receptatrices personas, siue laicas, aut seculares, vel Ecclesiasticas, consanguineas, vel non, excommunicationis maioris latæ sententiæ vinculo statim eo ipso absque aliqua declaratione subiaccere, à quo præterquam à Rom. Pont. nisi in mortis articulo absolui nequeant: & insuper tam egredias, quam præfidentes, & alios Superiores prædictos eis licentiam huiusmodi concedentes, dignitatibus, officiis, & administrationibus, pereas & eos, tunc obtentis priuamus, & illas & illos ad obtenta, & alia in posterum obtinenda inhabiles reddimus.

Licentia aliter concedentium, & eorum pœna. Hoc ampliat Greg. XIII. in cit. rubr.

§. 3. Necnon licentias & facultates, seu indulta & priuilegia exeundi à Monasteriis, & extra illa standi, à nobis, seu alio Romano Pontifice prædecessore nostro, ac Sedis Apostolicæ Nunciis, & Legatis, etiam de latere, ac Maiore Pœnitentiario, aut Ordinum

prædictorum Superioribus, aliisque personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis rebus, præfatis, mentis attestatiuis, etiam nouam gratiam, & datam concernentibus, aliisque efficacioribus ac insolitis clausulis, irritantibusque & aliis dectetis, in genere vel in specie, etiam Motu proprio & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, necnon S. R. E. Cardinaliū intuitu & contemplatione, ac instantia, vel aliàs quomodolibet concessa (quæ prorsus abolemus) ac literas desuper confectas, & in posterum concedendas, & faciendas, nullas, & inuvalidas, nulliusque roboris ac momenti fore, nec illas habentibus, & habituris suffragari posse.

Decretum irritans.

§. 4. Et ita per quoscumque Iudices & Commissarios, quauis auctoritate fungentes, sublata eis & eorum cuiilibet aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, irritum quoque & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Deputatio & facultates executorum huius const. & Conc. Trid. prædicti.

§. 5. Mandantes vniuersis & singulis Venerabilibus fratribus nostris, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub obtestatione diuini iudicij, & interminatione maledictionis æternæ, quatenus per se vel alium, seu alios præfatos literas in Ciuitatibus & diocesis propriis quolibet anno publicent, omniaque in illis contenta, necnon præfatum decretum ipsius Concilij, quod incipit *Bonifacij VIII.* diligenter & inuolubiliter sub censuris Ecclesiasticis, aliisque præfatis pœnis, & in eodem decreto contentis obseruent & obseruari faciant & procurent. Contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes etiam aliis pœnis auctoritate nostra, appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis seruatis processibus pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, vel interdictum Ecclesiasticum apponendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Clausula derogatoria.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis contrariis quibuscumque: aut si aliquibus communiter vel diuim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspensi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Aliis Apostolicis constitutionibus & iuribus de huiusmodi clausura disponentibus, nihilominus in suo robore duraturis.

Fides transumptorum.

§. 7. Cæterum volumus quod præfentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati munitis eadem prorsus fides vbique terrarum, tam in iudicio, quàm extra adhibeatur, quæ eisdem præfentibus adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo, &c.

Dat. Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1570. Kal. Februarij, Pontific. nostri anno 5.

Publicatio.

Anno à natiuitate D. 1570. indictione 13. die vero 27. mensis Febr. Pont. Sanctiss. in Christo Patri, & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papa V. anno eius 5. retroscripta litera Apost. affixa & publicata fuerunt Roma ad valuas Cancell. Apostolicæ, & in acie Campi

*Campi Flora, ut moris est, per nos Ioannem Guerre-
rum, & Christianum de Monte, pralibati S. D. N. Pa-
pa Curs.*

Antonius Clerici Mag. Curs.

PIVS V. B. XXXV.

Prohibitio alienandi & infeudandi Ciuitates
& loca S. R. E. vel de eorum alienationibus
& infeudationibus tractandiquouis prætex-
tu, etiam euidentis utilitatis.

*Hac prohibitio ab omnibus successoribus confirmata
fuit initio Pontificatus, ut in eorum bullis, quas
omnes tanquam simpliciter confirmatorias prætermi-
si. Quinimodò extensa est à Greg. XIII. ut nota-
ui in eius const. 3. Inter: & à Sixto V. ut pariter no-
taui in eius const. 26. Quanta: ac ab Innoc. IX. in
const. 1. Quæ: ubi aliarum alienationum materias in-
dicabo. Et iterum ampliata fuit à Clem. VIII. in
const. 1. Ad Romani. Qui Clemens huic bulla Du-
catum Ferrariae mox ad Sedem Apostolicam deuolutum
cum suis redditibus subiecit in alia const. 52. Sanctif-
simus.*

*At scias non comprehendi Terras & loca confisca-
ta ob delicta de quibus in Greg. XIII. constit. 65.
Tanta: & Sixt. V. constit. 6. Hoc nostri. Propt
nemque comprehenduntur ea quæ Camera Apost.
emit à Baronibus, iuxta constit. Clem. VIII. In-
stituta.*

Attende quæ addidi ad Leon. I. const. 1. sup. tom. 1.

PIVS EPISCOPVS.

Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Admonet nos suscepti cura regiminis vniuersalis
Ecclesiæ, cui auctore Domino præsidemus, ut Ci-
uitates, Terræ, Oppida, & Loca nobis & Sedi Aposto-
licæ in temporalibus mediâtè & immediâtè subiecta
perpetuò in iure, dominio, & proprietate, ac possessio-
ne dictæ Sedis conferentur.

Causa huius const.

§. 1. Sanè licet nonnulli Romani Pontifices præ-
decessores nostri per eorum Constitutiones rerum
Ecclesiasticarum alienationes prohibuerint, & iam
factas reuocauerint, & annullauerint; nihilominus
cùm retroactis temporibus nonnulli nimium ambi-
tiosi & dominandi cupidi, sub variis prætextibus, co-
loribus & causis, sæpe etiam falsis (quod non sine
maximo animi nostri merore referimus) aliquibus
Romanis Pontificibus suggestionibus & insinuationi-
bus suis conati sint ostendere, & persuadere ma-
gis vtile, & expediens S. R. E. & Sedi præfatæ for-
re, si aliquæ Ciuitates, Terræ, Oppida, Castra,
Arces, & Loca, ad ius & proprietatem eiusdem Se-
dis pertinentia, in feudum, gubernium, vicariatum,
ducatum, aut quemuis alium titulum perpetuum,
vel ad tertiam generationem, seu ad vitam, aut aliàs
ad longum tempus concederentur, vel etiam ex eo
quod aliàs in feudum data, aut quouis alio titulo hu-
iusmodi alienata fuerint, & propterea tanquam ad
Sedem prædictam deuoluta, vel deuoluenda posse &
debere de iure iterum infeudari, & alienari, atque
inde nonnullas alienationes, infeudationes, & con-
cessionem à Sede Apostolica emanasse, ex quibus il-
la non mediocrem diminutionem non solum patri-
monij, sed etiam existimationis recepitè dignosci-
tur.

Thom. Delbene de Immun. Eccl. Pars II.

*Declaratio quod Ciuitates, & loca S. R. E. tam alie-
nata, infeudata & deuoluta, quam alienanda & de-
uolunda censentur ipso iure Sedi Apost. incorpora-
ta.*

§. 2. Hinc est quod nos considerantes omnium Ci-
uitatum, & locorum prædictorum singularem fidem,
& promptam deuotionem eidem Sedi exhibitam,
omni tempore valdè vtilem & salutarem fuisse, &
esse; ac volentes non solum alienationes huiusmodi
(quas tempore nostro omnino exulare intendimus)
de medio tollere, & quod nobis licere non patimur,
nostris successoribus indicamus, quos non immemo-
res fore speramus ante Domini nostri Iesu Christi in
examine diei magni aduentus tribunal, villicationis
nostræ rationem reddituros nos esse, sed ut omnis
alienationum huiusmodi fiendarum occasio penitus
aboleatur, quantum cum Deo possumus, per amplius
providere, constitutionibus prædecessorum nostro-
rum huiusmodi etiam inherendo, illasque innouan-
do, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, non
ad alicuius super hoc nobis oblata petitionis instan-
tiam, sed ex mera animi nostri deliberatione, & de
Apostolicæ potestatis plenitudine, habita etiam su-
per his cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E.
Cardinalibus in Consistorio nostro secreto consulta-
tione matura, de eorum consilio, & vnanimi assen-
su (qui etiam iurauerunt præsentì Constitutioni non
contrauenire, nec Pontificibus alienationes contra
tenorem præsentium attentantibus consentire, &
absolutiones à iuramento huiusmodi non petere, nec
acceptare) hac nostra perpetuò valitura Constitutio-
ne decernimus & declaramus, Ciuitates, & loca
prædicta etiam hæcenus in feudum, aut quemuis alie-
nationis titulum dari solita, vel consueta, ad nos &
Sedem præfatam quomodolibet deuoluta, & pro tem-
pore deuoluenda, absque alia vltiori declaratione, &
illorum possessionis apprehensione eo ipso Sedi, &
Camere Apostolicæ incorporata, ac ad ius proprietatis
& dominium pristinum, ac possessionem rediisse
censeri, perinde ac si per quadraginta annos & vltra,
Ciuitates, & Loca præfata, à nobis & Sede præfata im-
mediâtè possessa, & nunquam in feudum, aut titulum
concessa fuissent.

*Prohibitio decet, quamuis de causa infeudandi &
alienandi, vel de eis tractandi.*

§. 3. Statuimusque, & decernimus, quod om-
nes, & singulæ, tam Communitates, & Vniuersita-
tes, quam Ciues, & incolæ Ciuitatum, Terrarum,
& Locorum prædictorum, aliæque quæcumque per-
sonæ, tam Ecclesiasticæ quàm seculares, cuiusvis di-
gnitatis & ordinis etiam Episcopalis, vel maioris exi-
stentes, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, tam
publicè in consiliis Ciuitatum, & Locorum præfato-
rum, quàm priuatim alibi in quibusvis locis, etiam
Ciuitatum, & Terrarum earundem Gubernatores,
aut Sedis Apostolicæ Legati, vel Prolegati existant,
tractantes, consulentes, aut aliàs verba facientes de
infeudationibus, aut alienationibus de Ciuitatibus,
& locis præfatis immediâtè ad nos & Sedem præfa-
tam spectantibus, & pertinentibus, etiam deuolutis,
etiam in feudum communiter, & pluries dari solitis,
etiam ex causa permutationis, vel sub annuo censu,
aut canone, aut aliàs quomodolibet, etiam contem-
platione meritorum erga Sedem præfatam, aut sub
prætextu necessitatis, vel euidentis utilitatis facien-
dis, seu de postulandis à nobis, & Sede præfata qui-
busvis personis cuiusvis dignitatis, status, gradus,
etiam nobis, & successoribus nostris secundum car-
nem coniunctis, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Car-
dinalibus, aut quouis alia temporalis vel Ecclesiastica
dignitate fungentibus, in Duces, Vicarios, Guberna-
tores, seu quemuis alium titulum, ad vitam, vel in

B b 3

perpe